



> Retouradres Postbus 2232 3500 GE Utrecht

RWS INFORMATIE

Winthagen Mensink advocaten

T.a.v. [REDACTED]

Sarphatistraat 370

1018 GW AMSTERDAM

AANTEKENEN

Rijkswaterstaat West-Nederland Zuid

Boompjes 200
3011 XD Rotterdam
Postbus 2232
3500 GE Utrecht
T 088 797 05 00

www.rijkswaterstaat.nl

Contactpersoon

T 06 [REDACTED]

Ons kenmerk
RWS-2018/14950

Uw kenmerk
20170004PO

Bijlage(n)
2

Datum **23 APR. 2018**
Onderwerp Beslissing op bezwaar

Geachte [REDACTED]

U heeft namens Fastned B.V. een bezwaarschrift van 27 december 2017 ingediend tegen mijn besluit van 22 november 2017 met kenmerk RWS-2017/44970. Bij dit besluit is de vergunning op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken van Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. voor twee energielaadpunten bij haar benzinestation op verzorgingsplaats Peulwijk-Oost langs Rijksweg A4 gewijzigd.

Bijgevoegd treft u de beslissing op het bezwaarschrift met het verslag van de hoorzitting op 15 februari 2018 aan. Voor de overwegingen die tot de beslissing hebben geleid alsmede voor de daartegen aan te wenden rechtsmiddelen verwijs ik u naar de inhoud van de beschikking.

Hoogachtend,

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,
namens deze,
directeur Netwerkontwikkeling
Rijkswaterstaat West-Nederland Zuid

M.J.A. Zeeman



10.2.e

beschikking

Rijkswaterstaat West-
Nederland Zuid

Boompjes 200
3011 XD Rotterdam
Postbus 2232
3500 GE Utrecht
T 088 797 05 00

www.rijkswaterstaat.nl

Contactpersoon

T 06

Datum **23 APR. 2018**
Nummer RWS-2018/14950 I
Onderwerp Beslissing op bezwaarschrift

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT

Beslissing op het bezwaarschrift van Fastned B.V. tegen het besluit waarbij de vergunning op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken van Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. is gewijzigd voor het maken en behouden van twee elektrische laadpunten bij het benzinstation op verzorgingsplaats Peulwijk-Oost langs Rijksweg A4.

I DE PROCEDURE

Aan Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. is een vergunning op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken (Wbr) van 2 oktober 1998 met kenmerk 983279 I verleend voor het maken en behouden van een motorbrandstoffenverkoopppunt op verzorgingsplaats Peuldijk Oost (nu genaamd Peulwijk-Oost) aan de oostzijde van Rijksweg A4 in de gemeente Schipluiden.

Bij besluit van 16 augustus 2016 met kenmerk RWS-2016/35047 is deze vergunning gewijzigd. Er zijn hierbij een situatietekening, een bestekstekening en vijf voorschriften aan de vergunning toegevoegd.

In de Staatscourant van 12 april 2017, nr. 20534, is een kennisgeving voor de openstelling voor de plaatsing van een elektrisch laadpunt als basisvoorziening op de verzorgingsplaatsen Peulwijk-Oost en Peulwijk-West gepubliceerd. Er kon een aanvraag voor een Wbr-vergunning voor een elektrisch laadpunt op deze verzorgingsplaatsen worden ingediend.

Fastned B.V. heeft bij brief van 19 april 2017 een aanvraag voor een Wbr-vergunning voor een elektrisch laadstation op de verzorgingsplaatsen Peulwijk-Oost en Peulwijk-West ingediend.

In het proces-verbaal van loting door de notaris op 13 juni 2017 is opgenomen dat Fastned B.V. als eerste in aanmerking komt om een elektrisch laadpunt als basisvoorziening op verzorgingsplaats Peulwijk-Oost te realiseren.

Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. (hierna: Shell) heeft op 26 juni 2017 een aanvraag voor een Wbr-vergunning voor twee elektrische laadpunten als aanvullende voorziening bij haar benzinstation op verzorgingsplaats Peulwijk-Oost ingediend. Fastned B.V. heeft bij brief van 18 augustus 2017 haar zienswijze over vergunningaanvragen van Shell voor elektrische laadpunten bij haar

benzinstations op de verzorgingsplaatsen Peulwijk-Oost, De Andel en Den Ruygen Hoek Oost naar voren gebracht.

De Wbr-vergunning voor elektrische laadpunten is bij besluit van 22 november 2017 met kenmerk RWS-2017/44970 I aan Shell verleend.

Tegen dit besluit is door Fastned B.V. (hierna: bezwaarde) een bezwaarschrift van 27 december 2017 ingediend.

Shell heeft bij brief van 5 februari 2018 een reactie op het bezwaarschrift gegeven.

Op 15 februari 2018 zijn bezwaarde en Shell in de gelegenheid gesteld de bezwaren tegen het bestreden besluit mondeling toe te lichten dan wel een reactie op het bezwaarschrift te geven ten overstaan van een ambtelijke commissie. Van die gelegenheid hebben bezwaarde en Shell gebruik gemaakt. Het verslag van de hoorzitting met bijlagen is bij deze beschikking gevoegd.

II HET WETTELIJK KADER

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

Op grond van artikel 1 van de Wbr wordt onder waterstaatswerken verstaan bij het Rijk in beheer zijnde wegen alsmede, voor zover in beheer bij het Rijk, de daarin gelegen kunstwerken en hetgeen verder naar zijn aard daartoe behoort.

Een verzorgingsplaats langs de rijksweg is een waterstaatswerk als bedoeld in artikel 1 van de Wbr.

Op grond van artikel 2, eerste lid, van de Wbr is het verboden zonder vergunning gebruik te maken van een waterstaatswerk door anders dan waartoe het is bestemd:

- a. daarin, daarop, daaronder of daarover werken te maken of te behouden;
- b. daarin, daaronder of daarop vaste stoffen of voorwerpen te storten, te plaatsen of neer te leggen, of deze te laten staan of liggen.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wbr kan weigering, wijziging of intrekking van een vergunning, alsmede toepassing van de artikelen 2, tweede lid, en 6 slechts geschieden ter bescherming van waterstaatswerken en ter verzekering van het doelmatig en veilig gebruik van die werken, met inbegrip van het belang van verruiming of wijziging anderszins van die werken.

Ingevolge artikel 3, tweede lid, van de Wbr kan een besluit tot weigering, wijziging of intrekking van een vergunning mede strekken ter bescherming van aan de waterstaatswerken verbonden belangen van andere dan waterstaatkundige aard, maar uitsluitend voor zover daarin niet is voorzien door bij of krachtens een andere wet gestelde bepalingen.



Met betrekking tot de Wbr is door de Minister van Infrastructuur en Waterstaat een beleidsregel Voorzieningen op verzorgingsplaatsen langs rijkswegen gepubliceerd in de Staatscourant van 22 maart 2004, nr. 56.

Met de wijziging van het voorzieningenbeleid van 20 december 2011 (Staatscourant nr. 23149) is naast de al bestaande typen basisvoorziening (benzinstation, wegrestaurant en servicestation) het energielaadpunt als basisvoorziening geïntroduceerd. Geïnteresseerde partijen in een Wbr-vergunning voor een energielaadpunt als basisvoorziening werden opgeroepen uiterlijk 16 januari 2012 een verzoek daarvoor in te dienen.

In de kennisgeving ten aanzien van het voorzieningenbeleid op verzorgingsplaatsen, gepubliceerd in de Staatscourant van 20 november 2013, nr. 32624, is bepaald dat het vergunninghouders van energielaadpunten als basisvoorziening niet is toegestaan aanvullende voorzieningen aan te bieden.

Een vergunninghouder van een basisvoorziening (niet zijnde een energielaadpunt) mag op grond van de beleidsregel aanvullende voorzieningen aanbieden. Aanvullende voorzieningen zijn toegestaan voor zover daarvoor op de verzorgingsplaats voldoende ruimte beschikbaar is en de aanvullende voorzieningen een functionele relatie met het weggebruik hebben. Daarnaast mogen aanvullende voorzieningen geen afbreuk doen aan de verkeersveiligheid en de sociale veiligheid en geen verkeersaantrekkende werking hebben.

Vergunninghoudster Shell is de exploitant van het benzinstation op verzorgingsplaats Peulwijk-Oost (basisvoorziening) en wenst het energielaadpunt waarvoor vergunning is verleend als aanvullende voorziening aan te bieden.

In de kennisgeving gepubliceerd in de Staatscourant van 13 maart 2017, nr. 11880, is bepaald dat per verzorgingsplaats slechts één basisvoorziening van een elektrisch laadpunt wordt toegestaan.

III DE BEZWAREN

De bezwaren van bezwaarde tegen de verleende wijziging van de vergunning voor twee elektrische laadpunten betreffen onderstaande punten.

1. Strijd met de voorgeschreven en gevolgde verdelingsprocedure (bezwaarschrift onderdeel B, nr. 12-24)
2. Strijd met het doelmatig en veilig gebruik van de verzorgingsplaats (bezwaarschrift onderdeel C, nr. 25-64)
3. Strijd met algemene beginselen van behoorlijk bestuur (bezwaarschrift onderdeel D, nr. 65-69)
4. Evidente privaatrechtelijke belemmering (bezwaarschrift onderdeel E, nr. 70)

5. Op grond van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb wordt verzocht om vergoeding van de kosten van bezwaar.

IV DE BEOORDELING VAN DE BEZWAREN

1. Strijd met verdelingsprocedure

Bezwaarde stelt dat het bestreden besluit in strijd met de rechtszekerheid, de evenredigheid en de zorgvuldigheid is, omdat het is verleend in strijd met de voorgeschreven verdelingsprocedure in de kennisgeving in de Staatscourant van 20 december 2011.

Aan het standpunt van bezwaarde dat de voorgeschreven verdelingsprocedure niet is gevolgd, ligt de onjuiste stelling ten grondslag dat door de beleidswijziging van 20 december 2011 energielaadpunten uitsluitend nog zijn aan te merken als basisvoorziening. Die veronderstelling berust echter op een verkeerde lezing van de Kennisgeving. Anders dan bezwaarde stelt, blijkt uit de Kennisgeving van 20 december 2011 bovendien wel degelijk dat de verdelingsprocedure uitsluitend betrekking heeft op energielaadpunten als basisvoorziening.

De rechtbank Amsterdam heeft in een uitspraak van 8 december 2017 (ECLI:NL:RBAMS:2017:9034) op het beroep van bezwaarde tegen een Wbr-vergunning voor een energielaadpunt als aanvullende voorziening bij het benzinestation op verzorgingsplaats De Hackelaar geoordeeld dat een energielaadpunt als basisvoorziening en als aanvullende voorziening naast elkaar op dezelfde verzorgingsplaats kunnen bestaan, zie r.o. 8-13. Dit leidt zij af uit de Kennisgeving van 20 december 2011 en de toelichting daarbij. De wijziging van het voorzieningenbeleid is er volgens haar enkel op gericht om een solitair energielaadpunt als basisvoorziening mogelijk te maken. Het energielaadpunt is met de wijziging niet enkel als basisvoorziening mogelijk geworden. De mogelijkheid om een energielaadpunt als aanvullende voorziening bij een basisvoorziening te realiseren, zoals in de kennisgeving ook aangegeven, is daarmee niet uitgesloten.

Dat er per verzorgingsplaats maar één aanbieder van een energielaadpunt (als basisvoorziening of als aanvullende voorziening) als gesteld door bezwaarde kan zijn, valt volgens de rechtbank uit de kennisgevingen niet af te leiden. Er bestaat geen belemmering om een vergunning te verlenen voor een energielaadpunt als basisvoorziening en voor een energielaadpunt als aanvullende voorziening op dezelfde verzorgingsplaats, mits de vergunningen hiervoor niet in strijd zijn met de toetsingscriteria van de Wbr.

De rechtbank heeft dit oordeel onderschreven in de uitspraak van 22 december 2017 (ECLI:NL:RBAMS:2017:9630) op het beroep van bezwaarde tegen de Wbr-vergunning voor een energielaadpunt als aanvullende voorziening bij het benzinestation op verzorgingsplaats De Andel, zie r.o. 4.



Er is daarmee geen sprake van strijd met de rechtszekerheid, de evenredigheid of de zorgvuldigheid.

De vermelding in de ontwerpvergunning van 17 juli 2014 met nummer WTW11467 (bijlage 4 bij het bezwaarschrift) van een energielaadpunt als basisvoorziening bij het benzinestation langs de N11 moet als een verschrijving worden aangemerkt. Bij een energielaadpunt bij het benzinestation gaat het om een aanvullende voorziening bij de basisvoorziening benzinestation. Deze locatie is wegens geen ruimte ook niet opengesteld voor het exploiteren van een energielaadpunt als basisvoorziening.

2. Doelmatig en veilig gebruik van de verzorgingsplaats

Fastned stelt dat het bestreden besluit in strijd is met de eisen van een veilig en doelmatig gebruik van de verzorgingsplaats als bedoeld in artikel 3 van de Wbr.

De aanvraag voor een (wijziging van de) Wbr-vergunning voor twee laadpunten bij het benzinestation van Shell op verzorgingsplaats Peulwijk-Oost is getoetst aan het toetsingskader van artikel 3 van de Wbr en het beleid in de kennisgevingen. De aanvraag voldoet daaraan. Aan vergunningverlening staan geen weigeringsgronden in de weg. De aangevraagde wijziging van de vergunning kon worden verleend.

Fastned stelt, onder verwijzing naar notities van Royal HaskoningDHV, Verkeerspsycholoog GTi en adviesbureau Prana Consult die door haar zijn overgelegd bij de zienswijze van 18 augustus 2017 over het ontwerp van het bestreden besluit, dat het toestaan van de oplaadpunten bij Shell naast het nog te vergunnen laadstation van Fastned leidt tot onveilige situaties en daarmee ondoelmatig en onveilig gebruik van verzorgingsplaats Peulwijk-Oost, om de volgende redenen:

1. Bij twee laadstations op de verzorgingsplaats moet tegen het eenrichtingsverkeer worden gereden om van het benzinestation naar het laadstation van bezwaarde en vice versa te rijden.
2. Meerdere locaties met snellaadvoorzieningen op de verzorgingsplaats is onwenselijk. Het zorgt voor twijfel en daardoor stilstaan of achteruit rijden op de verzorgingsplaats.
3. Bij twee aanbieders van een energielaadpunt op dezelfde verzorgingsplaats kan en zal sprake zijn van verschil in laadvermogen, in prijs en in wachttijd, hetgeen leidt tot verkeersbewegingen als spookrijden en achteruit rijden en daarmee gevaarlijke situaties op de verzorgingsplaats.
4. Er zijn prikkels om van het benzinestation naar het laadstation van Fastned en vice versa te rijden. Het eenrichtingsverkeer voorkomt deze verkeersbewegingen niet steeds.

Om deze redenen had de aangevraagde Wbr-vergunning volgens bezwaarde geweigerd moeten worden.

In de door bezwaarde aangevoerde argumenten die volgens haar moeten leiden tot dit oordeel kan ik mij niet vinden. In reactie op de zienswijze van bezwaarde van 18 augustus 2017 en de daarbij gevoegde notitie van verkeerspsycholoog GTi heeft een verkeerskundige van Rijkswaterstaat Water, Verkeer en Leefomgeving een memo van 29 september 2017 uitgebracht. Deze is als bijlage 4 bij het bestreden besluit opgenomen.

Ten aanzien van de door bezwaarde in deze zaak aanvullend aangevoerde argumenten merk ik het volgende op.

Een energielaadpunt als aanvullende voorziening heeft aanzienlijk minder effecten op de veiligheid en doelmatigheid van de verzorgingsplaats dan een energielaadpunt als basisvoorziening. Om die reden is in de kennisgeving van 13 maart 2017 vastgelegd dat een tweede energielaadpunt als basisvoorziening niet mogelijk is, maar als aanvullende voorziening wel. Een nieuwe basisvoorziening krijgt een eigen plek op de verzorgingsplaats, apart van de overige basisvoorzieningen en met een eigen toe- en afrit. Dit leidt tot andere verkeersbewegingen en extra ruimtebeslag op de schaarse grond van de verzorgingsplaats.

Een aanvullende voorziening wordt bij de basisvoorziening geplaatst. De verkeersbewegingen worden daardoor niet wezenlijk anders en van extra ruimtebeslag is geen sprake. De energielaadpunten van bezwaarde worden uitgevoerd als laadstations op een afzonderlijk terrein op de verzorgingsplaats. Voor de energielaadpunten als aanvullende voorziening bij het benzinestation worden laadpalen naast een parkeerplaats op het terrein van het benzinestation geplaatst.

Het toestaan van een laadpaal bij een benzinestation leidt niet tot een verkeersonveilige situatie. Er is geen reden om aan te nemen dat dit leidt tot onzeker rijgedrag of spookrijden. In het memo bij het bestreden besluit wordt erop gewezen dat een bestuurder van een elektrische auto niet onvoorbereid op reis gaat. De bestuurder weet dat hij niet overal zijn voertuig kan opladen, dus hij zal vooraf moeten uitzoeken of de eindbestemming haalbaar is zonder laden en zo niet, waar hij dan terecht kan om onderweg op te laden. Hij wordt daarbij ondersteund door de beschikbare apps en websites, waarop is te zien waar de laadpunten zich bevinden. Vooraf zal de elektrische rijder ermee bekend zijn dat er twee laadpunten op de verzorgingsplaats zijn, mocht hij daar zijn voertuig willen laden.

De elektrische rijder heeft bovendien veelal een vaste aanbieder of abonnement. Zij weten dus vooraf bij welke aanbieder zij bij voorkeur laden. De tarieven zijn ook vooraf inzichtelijk en worden voor langere tijd vastgesteld. De prijs vormt daarmee nauwelijks of geen prikkel voor hem. Het zal daarom zelden voorkomen dat de elektrische rijder op de splitsing van de verzorgingsplaats nog moet nadenken over zijn keuze. Mocht hij



toch onvoorbereid op de verzorgingsplaats komen aanrijden, dan kan mogelijke keuzestress worden weggenomen door bebording die Rijkswaterstaat aanbrengt bij de splitsing op de verzorgingsplaats. Op de bebording worden de aanwezige energielaadpunten met aanbieder en richting aangeduid.

Dat het toestaan van een energielaadpunt als basisvoorziening leidt tot spookrijden zoals door bezwaarde aangevoerd kan ik niet volgen. Elektrische rijders zouden op hun keuze voor één van de laadpunten terugkomen als blijkt dat het laadpunt niet het juiste laadvermogen aanbiedt, niet operabel is met hun laadpas of als ze zien of denken dat de andere aanbieder sneller of goedkoper is.

Alle aanbieders van een energielaadpunt zijn verplicht om de laadpalen zodanig uit te voeren dat ze bruikbaar zijn met alle gangbare laadpassen. Er mogen geen bijzondere voorwaarden worden gesteld aan het gebruik van de aansluiting. Weggebruikers met een elektrisch motorvoertuig moeten zonder enige technische belemmering gebruik kunnen maken van het oplaadpunt. Hiervoor is voorschrift 21 Eisen aan laadvoorzieningen in het bestreden besluit opgenomen.

Daarmee zal de situatie dat de bestuurder van een elektrisch voertuig om technische redenen moet wisselen van energielaadpunt zich niet voordoen. Het is ook niet aannemelijk dat een automobilist tegen het verkeer in gaat rijden om te zien of het andere energielaadpunt goedkoper of sneller is. Elektrische rijders kunnen vooraf al zien met welke snelheid en voor welke tarieven zij bij de laadpunten kunnen opladen. De tarieven zijn vooraf inzichtelijk en worden voor langere tijd vastgesteld. De laadvermogens zijn gelijk of bij een wijziging vooraf inzichtelijk. Het is ook niet aannemelijk dat de bestuurder van een elektrisch voertuig tegen het eenrichtingsverkeer op de verzorgingsplaats in gaat rijden voor een vergelijking tussen de prijzen en de snelheid van de laadpunten.

Bezwaarde heeft een mini-onderzoek onder gebruikers van haar laadstations als bijlage 5 bij het bezwaarschrift opgenomen. De resultaten van dit onderzoek doen aan het voorgaande niet zodanig af, dat kan worden geoordeeld dat sprake is van een onveilige situatie bij laadpunten als basisvoorziening en als aanvullende voorziening op de verzorgingsplaats en deze zou moeten leiden tot weigering van de Wbr-vergunning voor één van de laadpunten.

Van een situatie waarin tegen het eenrichtingsverkeer in naar het andere laadpunt wordt gereden wegens het bezet zijn ervan zal niet of nauwelijks sprake zijn. Het bezet zijn van alle laadpunten bij een aanbieder zal niet vaak voorkomen. Ook zal een bestuurder er niet snel toe overgaan om tegen het eenrichtingsverkeer in (spookrijden) te rijden naar het andere laadpunt. Hij overtreedt dan bewust de verkeersregels. Het zal eerder voorkomen dat hij wacht of indien mogelijk doorrijdt naar de volgende laadpaal op een andere locatie.

Mocht een bestuurder incidenteel toch tegen het eenrichtingsverkeer naar het andere laadpunt rijden, dan is het verkeersveiligheidsrisico niet dusdanig groot dat dit zou moeten leiden tot een weigering van een Wbr-vergunning voor één van die laadpunten. Risico is het resultaat van de kans dat de situatie zich voordoet en het effect dat zich daarmee verwezenlijkt. De kans dat een bestuurder tegen de richting in gaat rijden is erg klein. Hij zal dit ook heel voorzichtig doen, mocht hij daartoe toch overgaan. De kans op een ongeval is daarmee nog veel kleiner.

Het effect van tegen de richting in rijdend verkeer op de verzorgingsplaats is ook niet groot. Het verkeer rijdt er al langzaam, omdat het om verblijfsgebied gaat. Dit geldt des te meer voor een bewust tegen het verkeer inrijdende bestuurder. Weggebruikers waaronder voetgangers verwachten op die locatie ook kruisend verkeer. De kans en het effect zijn dus zeer klein. Hiermee is het verkeersveiligheidsrisico als gevolg van tegen de richting in rijdend verkeer ook heel klein. Van een reëel risico dat zou moeten leiden tot weigering van de Wbr-vergunning is geen sprake.

Dit is ook onderschreven door de gemachtigde van bezwaarde tijdens de hoorzitting op 15 februari 2018. Op de vraag van de voorzitter van de hoorcommissie naar de onveiligheid bij laadpunten op twee locaties op de verzorgingsplaats, beaamt zij dat het op deze verzorgingsplaats wel meevalt met de onveiligheid. Ik verwijs hiervoor naar pagina 5 van het verslag van de hoorzitting.

Een bestuurder die op verzorgingsplaats Peulwijk-Oost van het laadpunt van Shell bij het benzinestation naar het (toekomstige) laadstation van Fastned wil rijden volgt de weg naar het parkeerterrein. Daarna zal hij het terrein van het laadstation via de uitrit ervan binnengaan of een klein stukje tegen de richting rijden en via de inrit binnengaan. Dit zal slechts in een incidenteel geval voorkomen, waarmee twee laadpunten op de verzorgingsplaats en mogelijk verkeer daartussen geen gevaarlijke situatie zal doen ontstaan.

De overige voorzieningen bij het Shell benzinestation op verzorgingsplaats Peulwijk-Oost zullen ook niet leiden tot spookrijden of twijfelend rijgedrag van bestuurders. Van deze voorzieningen kunnen alle bezoekers van de verzorgingsplaats gebruik maken, hun voertuig geparkeerd bij het laadpunt van Shell, bij het laadpunt van Fastned of op de verzorgingsplaats.

Bezwaarde wijst nog op een e-mail van Rijkswaterstaat van 10 februari 2015 over laadpunten op een verzorgingsplaats in de regio Midden-Nederland (bijlage 6 bij het bezwaarschrift). Hierin staat dat de keuze van Shell voor laden op insteekvakken leidt tot onveilige verkeerssituaties, omdat auto's met een laadaansluiting aan de achterzijde dan achteruit moeten parkeren. Voor de laadpunten van Shell op Peulwijk-Oost geldt dat zij tussen de parkeervakken in staan. Dit is weergegeven op de tekening in bijlage 2 bij het bestreden besluit. Achteruit inparkeren om daar te kunnen laden is dus niet nodig.



Uit het voorgaande volgt dat er geen sprake is van een verkeersonveilige situatie en strijd met het veilig en doelmatig gebruik van de verzorgingsplaats, die hadden moeten leiden tot weigering van de Wbr-vergunning.

3. Strijd met algemene beginselen van behoorlijk bestuur

Bezwaarde voert aan dat wordt gehandeld in strijd met het gelijkheidsbeginsel door Shell wel toe te staan voorzieningen aan te bieden die elders op de verzorgingsplaats al worden aangeboden. Bij het realiseren van bijvoorbeeld een shop als aanvullende voorziening bij een energielaadpunt als basisvoorziening en het realiseren van een energielaadpunt als een aanvullende voorziening bij een benzinestation als basisvoorziening gaat het niet om gelijke gevallen.

Het niet toestaan van een shop is gelegen in het niet doelmatig zijn ervan als deze voorziening elders op de verzorgingsplaats al aanwezig is. Er zal daarbij veelal sprake zijn van een extra ruimtebeslag op de verzorgingsplaats, waar de grond schaars is. Ook heeft deze voorziening weinig of geen toegevoegde waarde voor de weggebruiker.

Een energielaadpunt als aanvullende voorziening bij een benzinestation neemt geen extra ruimte op de verzorgingsplaats in. Dit punt wordt immers gerealiseerd op de grond in gebruik bij het benzinestation en veelal geplaatst bij reeds aanwezige parkeerplaatsen. Het energielaadpunt draagt bovendien bij aan het algemeen belang dat is gediend met het realiseren van een landelijk dekkend netwerk van laadinfrastructuur op verzorgingsplaatsen langs rijkswegen.

Bij meerdere shops is geen sprake van een maatschappelijk belang. Een energielaadpunt als basisvoorziening en een energielaadpunt als aanvullende voorziening op de verzorgingsplaats worden door mij wel als gewenst en doelmatig aangemerkt. Dit in tegenstelling tot meerdere shops op de verzorgingsplaats. Gelet op het voorgaande is er geen sprake van strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Bezwaarde wijst er verder op dat aan de wijziging van de aan Shell verleende vergunning voor de elektrische laadpunten geen termijn is verbonden. De aan bezwaarde verleende vergunningen voor een oplaadstation worden wel voor een bepaalde termijn verleend.

Het bestreden besluit betreft een wijziging van de reeds verleende Wbr-vergunning voor een benzinestation als basisvoorziening. Na de veiling van het motorbrandstoffenverkooppunt is de vergunning verleend. Deze is niet voor een bepaalde termijn verleend. De wijziging betreft het realiseren van twee elektrische laadpunten op de grond die voor het benzinestation is uitgegeven. Er is derhalve geen noodzaak om aan de wijziging van de vergunning voor de elektrische laadpunten een termijn te verbinden. De aanwezigheid van de laadpunten hangt samen de aanwezigheid van het

benzinstation, de Wbr-vergunning daarvoor en de termijn waarvoor het vestigen van het benzinstation is geveld.

De termijn van vijftien jaar verbonden aan de Wbr-vergunning voor een energielaadpunt is bepaald in het voorzieningenbeleid voor een energielaadpunt als basisvoorziening. Dit is opgenomen in de kennisgeving in de Staatscourant van 20 december 2011, nr. 23149.

In het bestreden besluit is uitgebreid ingegaan op hetgeen bezwaarde in haar zienswijzen van 18 augustus 2017 en de drie daarbij gevoegde rapporten naar voren heeft gebracht. Er is daarmee geen sprake van het ontbreken van een draagkrachtige motivering van het bestreden besluit en daarmee strijd met artikel 3:46 van de Awb.

Ook bij de bespreking van de bezwaargrond ten aanzien van het veilig en doelmatig gebruik van de verzorgingsplaats is uitgebreid op deze punten ingegaan. Voor zover nodig kan de beoordeling van de bezwaargrond als een aanvulling van de motivering van het bestreden besluit worden aangemerkt.

4. Evidente privaatrechtelijke belemmering

Deze bezwaargrond is door de gemachtigde van bezwaarde tijdens de hoorzitting op 15 februari 2018 ingetrokken. Hiervoor wordt verwezen naar pagina 6 van het verslag van de hoorzitting.

5. Vergoeding van de kosten van bezwaar

Er is op grond van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb verzocht om vergoeding van de kosten van bezwaar. Voor toekenning van een vergoeding is enkel plaats voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Daarvan is in dit geval geen sprake. Er is geen aanleiding voor vergoeding van de kosten van bezwaar.

BESLUIT

Het bezwaar tegen de wijziging van de Wbr-vergunning van Shell voor twee elektrische laadpunten op verzorgingsplaats Peulwijk-Oost is ongegrond. Het bestreden besluit wordt in stand gelaten.

Het verzoek om vergoeding van de kosten van bezwaar wordt afgewezen.

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,
namens deze,
directeur Netwerkontwikkeling
Rijkswaterstaat West-Nederland Zuid

M.J.A. Zeeman



MEDEDELINGEN

Beroep

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht kunt u binnen zes weken na de dag waarop dit besluit bekend is gemaakt tegen dit besluit beroep instellen bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarin u woonachtig dan wel gevestigd bent.

Het ondertekende beroepschrift dient tenminste te bevatten:

- a. uw naam en adres;
- b. de dagtekening;
- c. de vermelding van het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen;
- d. de datum en het kenmerk van het besluit;
- e. een opgave van de redenen waarom u zich niet met het besluit kunt verenigen.

Tevens dient ten behoeve van de rechtbank een afschrift van het besluit waartegen het beroep is gericht te worden overgelegd.

Voorlopige voorziening

U bent voorts in de gelegenheid om - gelijktijdig met of na de indiening van het beroepschrift - een verzoek te doen tot het treffen van een voorlopige voorziening. Een zodanig verzoek dient te worden gericht tot de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Langs elektronische weg

Indiening kan ook via de site <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de site voor de precieze voorwaarden.

Griffierecht

Zowel in verband met de behandeling van het beroep als in verband met het verzoek om voorlopige voorziening wordt griffierecht geheven. Omtrent de hoogte daarvan, de wijze waarop en de termijn waarbinnen u dient te betalen, krijgt u na de indiening van het beroep c.q. het verzoek om voorlopige voorziening bericht van de rechtbank.